

Apunts Jornada de Formació de Responsables: Sentit de pertinença a l'ACO

4 d'octubre de 2014

Després de l'aportació feta pel Miquel Àngel Jiménez, van sorgir els següents punts.

La O, de vegades sona estranya, però cal reivindicar-la som obrers, per sobreviure necessitem un sou.

El sentit de pertinença el vas veient al llarg del camí.

L'esser humà té necessitat de pertànyer a algun grup humà.

L'ACO és la font d'on bevem els militants.

Si vas per lliure et costa molt veure cap on hauries de tirar i cap a on anar.

Els anys sabàtics poden estar bé, però quan es vol tornar a la normalitat, costa. Per experiència veiem que la gent que ho fa acaba per deixar-lo. Després costa molt tornar a començar malgrat ho trobin a faltar.

En moments de dificultat, l'ACO et dóna elements per poder discernir. Per posar-nos en acció tant personalment com col·lectivament.

L'ACO canalitza la nostra fe, desitjos i experiències.

És el motor que facilita la pertinença.

La col·laboració amb el moviment és essencial.

Aquells que només es troben bé al grup, acaben despenjant-se.

L'ACO t'ensenya a tenir esperit de militància allà on siguis.

Ens faria falta donar-nos a conèixer com a militants d'ACO, allà on estem i sobretot a les parròquies.

Els militants donem respostes en els nostres ambients.

L'ACO ens reforça les nostres capacitats personals.

Hem de ser portadors d'esperança i anunciadors d'una vida nova.

Hem d'oferir allò en el que creiem.

Els militants hauríem de ser més sensibles i sensibilitzar sobre el 4t món als companys de camí.

Què hauríem de fer perquè la gent militi a l'ACO, de vegades només treure'ns la mandra.

Si som font d'aigua, per on circula aquest aigua?

El paper del responsable de grup és vital perquè el grup funcioni i se senti ACO.

Només et pots sentir ACO quan has passat per una responsabilitat, és per això que és molt important la rotació de la responsabilitat als equips.

Cal respectar els ritmes, les realitats actuals són molt complexes:

situacions laborals difícils,

la precarització laboral mata la vida social i la militància

Tenim problemes de consiliaris i als laics ens manca formació, la identitat de fe també ens preocupa i és un repte.

Com a moviment tenim un paper: fer-nos presents.

El punt fort de l'ACO és l'acció individual dels seus militants, però els temps estan canviant i cal discernir si també hem de treballar l'acció col·lectiva.

Cal tenir clar que no som una empresa de serveis, cal que tothom s'impliqui: coresponsabilitat.

Cal implicar-se per arribar a l'altre, als que no hi són. Cal obertura i formats de trobades diferents.

Ens impliquem fora per canviar el món, ens impliquem a l'ACO per fer-la més forta i que ens ajudi a canviar el món.

Cal crear consciència de canvi, nosaltres hem de canviar primer si volem canviar el món.

Tothom hauria de tenir la sensació de que el moviment hi està, que ens recolza malgrat nosaltres en aquest moments no podem participar, o perquè no és la meva prioritat ara.

No podem caure en la temptació de ser continuistes i tenir por al canvi.

Mai tothom estarà content amb el que fem.

Cal preguntar-nos què fem malament perquè la gent hagi passat per una responsabilitat i no senti que pertany al moviment.

El militant té la llibertat d'escollir o no el que el moviment li ofereix.

Hi ha gent que reflexiona i fa suggeriments i propostes per enriquir-nos a tots, nosaltres podem escollir o rebutjar aquestes propostes.

Per sentir la pertinença cal anar pujant petits esglaons.

Per agafar una responsabilitat és important saber que la gent et recolzarà i que no estaràs sol. No ens hem d'angoixar, es treballa col·lectivament.